

Sygn. akt IV U 156/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **M. B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z dnia 25 lutego 2016r. znak: (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z dnia 25 lutego 2016r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje powódce prawo do zasiłku chorobowego za okres od (...) do (...).

UZASADNIENIE

Powódka M. B. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 25 lutego 2016 roku, odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) roku. W uzasadnieniu wskazała, że po zakończeniu umowy o pracę z pośrednikiem (...) Sp. z o.o. podpisała nową umowę o pracę bezpośrednio z (...) Sp. z o.o., otrzymując jednocześnie informację, że zwolnienie lekarskie zostanie przejęte z prawem do zasiłku chorobowego przez nowego pracodawcę. Powódka podniosła, że została wprowadzona w błąd, gdyż nie miała świadomości, że zmieniła pracodawcę.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że stosunek pracy skarżącej z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z oo. Został rozwiązany w dniu (...) roku, a powódka podjęła działalność zarobkową u nowego pracodawcy od dnia (...) roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. B. jest osobą niepełnosprawną, posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności. W okresie od (...) roku do (...) roku powódka zatrudniona była w Agencji Pracy (...) Sp. z o.o. w S. na podstawie umowy o pracę tymczasową na czas określony, przy czym pracę świadczyła na rzecz firmy (...). Stosowaną praktyką pracodawcy było comiesięczne zawieranie umowy o pracę.

W okresie od 12 stycznia do 14 lutego powódka miała orzeczoną niezdolność do pracy po przebytych zabiegach operacyjnych – resekcji torbieli jajnika. W dniu (...) roku powódka przyszła do pracodawcy w celu przedłożenia kolejnego zwolnienia lekarskiego za okres od dnia (...) roku. W tym też dniu, z uwagi na zbliżający się upływ terminu

zawartej umowy o pracę, powódka podpisała kolejną umowę o pracę z dnia (...) roku, przy czym pracodawcą była spółka (...) Spółka z o.o. Umowa o pracę zawarta została na czas określony od dnia (...) roku.

Decyzją z dnia 25 lutego 2016 roku pozwany odmówił powódce prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) roku.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu;
- akta osobowe powódki oraz dokumenty pracownicze – w załączeniu;
- zeznania powódki – e protokół z dnia 22.06.2016 r . k. 56.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o zgromadzone w postępowaniu dowodowym dokumenty, akta osobowe oraz zeznania powódki, albowiem wszystkie te dowody tworzyły spójną i logiczną całość, dającą obraz stanu faktycznego.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2014r. poz. 159) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Natomiast art. 17 powyżej cytowanej ustawy stanowi, że ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Interpretując powyższe przepisy Sąd zważył, że ustawodawca w art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w sposób jednoznaczny wskazał, że przesłanką utraty prawa do zasiłku chorobowego przez ubezpieczonego jest wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy zarobkowej. Innymi słowy, po pierwsze ubezpieczony, aby naruszyć przepisy ustawy chorobowej musi wykonywać pracę, a zatem być aktywnym pracownikiem, a po wtóre samo otrzymywanie wynagrodzenia za pracę nie wystarcza aby sprzeciwić się przepisom ustawy. Chodzi bowiem o naruszenie stanu niezdolności do pracy i w dalszej konsekwencji podważenie zasadności przyznania zasiłku chorobowego. Zwolnienie lekarskie przewidziane na okoliczność niezdolności do pracy jest zaświadczeniem o tym, że w okresie w nim przewidzianym ubezpieczony nie może wykonywać pracy. Niewskazana jest zatem aktywność polegająca na świadczeniu pracy. Bierne otrzymanie natomiast świadczenia związanego z zatrudnieniem jest kwestią powiązaną z zatrudnieniem, ale nie równoważną z pozostaniem aktywnym w sferze świadczenia pracy przez ubezpieczonego.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki art. 13 ust. 1 oraz art. 17 powołanej ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby powódka w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywała pracę z tytułu umowy o pracę zawartej w dniu (...) roku, przy czym pozwany okoliczności tej nie wykazał. Natomiast sam fakt zawarcia i odpisania przez powódkę umowy o pracę w w/w okresie, która miała na celu jedynie przedłużenie zatrudnienia, nie może być uznane za wykonywanie pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż pozwany niezasadnie odmówił powódce prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) roku i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.